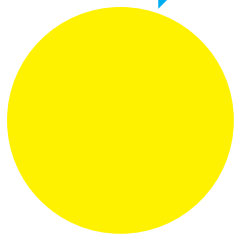

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

• مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشتریان: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارندة گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام علی (ع):

هر چیزی که افشای آن پسندیده نباشد، امانت است، اگر چه پنهان کردنش را درخواست نکرده باشند.

غرالحکم و درالکلم

• بازرگشت

بازگشت نوید محمدزاده به تئاتر

نوید محمدزاده بار دیگر به صحنه تئاتر بازگشته و این بار در مقام کارگردان، نمایش تازه‌ای را روی صحنه می‌برد. او از ۳۰ اردیبهشت نمایش «پرنده سیاه» نوشته دیوید هرولت را در کرپاکس پردیس تئاتر و موسیقی باغ کتاب اجرا می‌کند. محمدزاده علاوه بر کارگردانی، در این نمایش ۸۰ دقیقه‌ای در کنار مریم حسینی نیز بازی می‌کند. «پرنده سیاه» دومین تجربه کارگردانی محمدزاده در تئاتر پس از نمایش «شهربازی» است که آذر ۱۴۰۳ روی صحنه رفت. زمان پایان اجرای این نمایش هنوز اعلام نشده است. اجرای این تئاتر هر شب از ساعت ۲۰ است. **ایران تئاتر**

• همکاری

هدی زین العابدین با پارسا پیروزفر

هدی زین العابدین بار دیگر در کنار پارسا پیروزفر مقابل دوربین رفته تا همکاری تازه‌ای را رقم بزند. این دو پیش‌تر در سریال «وحشی» و «برای سربال تازه‌اش نیز پش‌ت دوربین رفته است. مجموعه‌ای با عنوان «وجه ۳» که برای پلتفرم فیلم‌ت ساخته می‌شود و هنوز جز نامش اطلاعات رسانه‌ای دیگری درباره آن منتشر نشده است. سیدی پیش‌تر با سربال‌های خوش‌ساخت و پرطرفداری مثل «وحشی» و «قورباغه» توجه مخاطبان را جلب کرده بود؛ دو فصل اول «وحشی» با استقبال مخاطبان پلتفرم‌های آنلاین نمایش روبه‌رو شد. **ایرنا**

• روزهای

روزهای پرکار هومن سیدی

هومن سیدی این روزها به یکی از چهره‌های پرکار شبکه نمایش خانگی تبدیل شده است. او همزمان با ادامه فیلمبرداری فصل سوم سریال «وحشی»، برای سربال تازه‌اش نیز پشت دوربین رفته است. مجموعه‌ای با عنوان «وجه ۳» که برای پلتفرم فیلم‌ت ساخته می‌شود و هنوز جز نامش اطلاعات رسانه‌ای دیگری درباره آن منتشر نشده است. سیدی پیش‌تر با سربال‌های خوش‌ساخت و پرطرفداری مثل «وحشی» و «قورباغه» توجه مخاطبان را جلب کرده بود؛ دو فصل اول «وحشی» با استقبال مخاطبان پلتفرم‌های آنلاین نمایش روبه‌رو شد. **ایرنا**

نقد و وطن ناپرستان ایرانی زیر ذره‌بین سینما برود

جنگ رمضان اتفاق بسیار عظیمی بود به خصوص که این جنگ با عظمت را اداره کردن، بدون حضور رهبر شهید، فرماندهی کل قوا و شهادت برخی از فرماندهان، در چنین شرایطی، امری غیرقابل تصور در آذهان مختلف شد. کارها (اپیزودهای نمایشی درباره جنگ رمضان) را بیشتر در پلتفرم‌ها دیدیم. در این فرصت کوتاه زحمت زیادی کشیده بود. چون اتفاق بزرگ بود نیاز بود زمان بیشتری برای آنها گذاشته شود. در آنده شو کارهای سینمایی مستحجل به نتیجه برسد. جنگ رمضان از نظر تبلیغاتی شاید از دو جنگ دیگر موفق‌تر بود، اگرچه جنگ تحمیلی هشت سال طول کشید. در این باره که به چه ابعادی در تولیدات سینمایی در باب رمضان باید توجه شود یک بُعد، بُعد قدرت نظامی، ساماندهی مرتب است و دومین بُعد، انسجامی است که پس از آن به وجود آورد. همچنین نقد وطن ناپرستان ایرانی که تعجب خیلی از آدم‌ها را در جهان برانگیخت باید زیر ذره‌بین سینما برود.

از صحبت‌های محمدعلی ابطحی با ایرنا

چرا صنعت پویانمایی در سیاست‌گذاری‌های رسانه‌ای ضروری است؟

از تقویت تخیل اجتماعی تا کنشگری فرهنگی

شرح عکس: نمایش از انیمیشن ایرانی شهردار در تهران جامه

• یادداشت

فرزانه فخریان

پژوهشگر و مدیر فرهنگی

کودکانه است و می‌توان آن را با بودجه‌های مقطعی، نگاه‌های فنی سطحی یا طرح‌های کوتاه‌مدت اداره کرد. این بدفهمی تصمیم‌گیری فرهنگی را به خطا می‌برد و فرصت‌های تاریخی این رسانه را می‌سوزاند. فهم ماهیت پویانمایی پیش شرط هر نوع سیاست‌گذاری درست است؛ ماهیتی که بسیار عمیق‌تر و اثرگذارتر از آن است که معمولاً تصور می‌شود.

پویانمایی «آفرینش» است، نه «ثبت»

تفاوت بنیادی پویانمایی با تصویرزنده دقیقاً از همین نقطه آغاز می‌شود: در تولید واقع‌گرا دوربین واقعیت را ثبت می‌کند، اما در پویانمایی واقعیت باید از صفر ساخته شود؛ هیچ چیز از پیش داده نیست. هر قاب، هر حرکت، هر تغییر حالت، هر ضرباتک، هر نور، هر رنگ همه حتی کوچک‌ترین جزئیات یک برگ، همه محصول انتخاب آگاهانه هنرمندان. این ماهیت آفرینش‌گرانه، ساختار تولید، اقتصاد، آموزش، نیروی انسانی و حتی شکل سیاست‌گذاری را تغییر می‌دهد. زمان تولید پویانمایی بیشتر است، هزینه انسانی آن بالاتر و ساختار آموزشی اش پیچیده‌تر. هر سیاست‌گذاری که این ماهیت را نشناسد، به‌ناچار به سمت پروژه‌سازی عجله‌ها، کاهش کیفیت، فرمایش‌نویزی خلق و مهاجرت استعدادها می‌رود. کسب‌وکارهایی که در صنعت پویانمایی موفق شده‌اند از ژاپن و کره تا فرانسه و ایرلند. بر همین نقطه تمرکز کرده‌اند که پویانمایی یک «صنعت تخیل و مهارت‌انسانی» است، نه یک حاشیه‌ی ماند.

به مناسبت ۵۴ سالگی اصغر فرهادی که قصه‌های ایرانی را جهانی کرد

راوی بی‌غل و غش زندگی

• کارنامه

علی‌نعمی منتقد سینما

در سینمای ایران، فیلمسازان بزرگی آمده‌اند که هر کدام جهان خود را ساخته‌اند؛ از شاعرانگی مینیمالیستی عباس کیارستمی تا جهان تلخ و خشن مسعود کیمیایی و نگاه اجتماعی رخشان بنی‌اعتماد. اما در میان همه این‌ها نام، اصغر فرهادی جایگاهی متفاوت دارد؛ فیلمسازیکه نه با اغراق‌های فرمی، نه با شعارهای روشنفکرانه و نه با زینت‌های متظاهرانه، بلکه صرفاً با قصه‌گویی دقیق و شناخت عمیق انسان معاصر، به یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین سینماگران قرن بیستم و یکم تبدیل شد. حالا او در ۵۴ سالگی، همچنان مهم‌ترین راوی زندگی‌های مدرن ماست؛ فیلمسازیکه تازه‌ترین اثرش «داستان‌های موازی» قرار است در جشنواره کن ۲۰۲۶ به نمایش درآید و بار دیگر نامش را در مهم‌ترین آورده‌ها سینمای جهان مطرح کند.

فرهادی از آن دسته فیلمسازانی است که سینمایش بر پایه مشاهده بنا شده است؛ مشاهده دقیق روابط انسانی، طبقه متوسط شهری، چالش‌های اخلاقی و موقعیت‌هایی که آدم‌ها را میان حقیقت و دروغ، عشق و منفعت، وجدان و بقا معلق نگه می‌دارد. او هرگز قهرمان مطلق خلق نمی‌کند و در جهانش، آدم‌ها خلقت‌اند؛ همان قدر آسیب‌پذیر و متناقض که در زندگی واقعی هستند.

از «رقص در غبار» و «شهر زیبا» تا «چهارشنبه‌سوری»، فرهادی آرام‌آرام زبان سینمایی خود را پیدا کرد. اما نقطه عطف اصلی کارنامه‌اش «درباره‌الی» بود؛ فیلمی که بی‌اعتمادی و فروپاشی اخلاقی طبقه متوسط را در قالب یک معمای ساده اما چندلایه روایت می‌کرد. «جایی نادر از سیمین» این مسیر را کامل کرد و فرهادی را به چهره‌ای جهانی بدل ساخت. فریبی که نه فقط اسکار گرفت، بلکه نشان داد می‌توان قصه‌ای کاملاً ایرانی تعریف کرد و در عین حال جهانی بود. راز موفقیت او دقیقاً همین است؛ او تلاش نمی‌کند جهانی به نظر برسد، بلکه آن قدر صادقانه و انسانی روایت می‌کند که جهان، خودش را در قصه‌های او

بازرانی؛ بنابراین شبکه‌های آموزشی بلندمدت، زیرساخت‌های پایدار، سیاست‌های حمایتی منسجم و چرخه‌های تخصصی تربیت هنرمند را در مرکز توجه قرار داده‌اند.

پویانمایی تجربه‌زنده می‌سازد

پویانمایی تنها حرکت را نشان نمی‌دهد؛ «حیات» می‌آفریند. این حیات نه از شباهت به واقعیت، بلکه از کیفیت حرکت، ضرباتک، خطوط زنده و طراحی احساسات به وجود می‌آید. موجوداتی که هیچ وجود فیزیکی ندارند؛ خطوط، اشکال، اشیا یا حیوانات خیالی در پویانمایی تبدیل به شخصیت‌هایی می‌شوند که مخاطب با آنها می‌خندد، می‌ترسد، درد می‌کشد و همدلی می‌کند. این توانایی بی‌رقیب، پویانمایی را به ارزش‌های امروز از دوستی و مهر تا نوع‌پذیری، مسئولیت‌پذیری، امید، صلح و احترام، طبیعت‌دوستی و مسیری پویانمایی در ذهن نسل‌ها شکل گرفته‌اند. تصمیم‌گیری درباره پویانمایی تصمیمی درباره آینده احساسی، تربیتی و اخلاقی جامعه است. اگر سیاست‌گذاری این قدرت را بشناسد، پویانمایی برای آموزش شهروندی، تقویت فرهنگ گفت‌وگو، آموزش زیست‌محیطی، ارتقای سواد عاطفی و پرورش تخیل اجتماعی بهره خواهد گرفت. اگر نشناسد، رسانه‌ای که می‌توانست سرمایه اصلی فرهنگ باشد، در حاشیه می‌ماند.

بازرانی بزرگ سینمای اروپا ساخته شده و از همین حالا یکی از آثار مهم کن ۲۰۲۶ محسوب می‌شود. اما آنچه اهمیت دارد، صرفاً حضور در کن یا رقابت برای نخل نیست. اهمیت واقعی در این است که فرهادی پس از دهه‌ها فعالیت، هنوز نشانه روایت کردن است. او همچنان همان فیلمساز است که از دل ساده‌ترین موقعیت‌ها، پیچیده‌ترین بحران‌های انسانی را استخراج می‌کند.

در دوره‌ای که بسیاری از فیلم‌ها اسیر جلوه‌گری‌های فرمی یا شعارزدگی شده‌اند، اصغر فرهادی هنوز به قدرت قصه ایمان دارد. او بدون ادا و اطوار، بدون خودنمایی بصری و بدون تکیه بر دیالوگ‌های گل درشت، جهانش را می‌سازد. دوربینش آرام است، اما نگاهش تیزبین؛ و همین نگاه است که او را به راوی بی‌غل و غش زندگی‌های مدرن ما تبدیل کرده است.

شاید به همین دلیل باشد که سینمای فرهادی، بیش از هر چیز، شبیه زندگی است؛ پیچیده، مبهم، دردناک و در عین حال عمیقاً انسانی. و تا وقتی که او روایت می‌کند، این زندگی همچنان روی پرده سینما جریان خواهد داشت.

ضرورت‌های سیاست‌گذاری در پویانمایی

وقتی پویانمایی با معیار سرگرمی‌گدگانه یا تولید صنعتی سریع سنجیده شود، نتیجه سیاست‌های مقطعی، بودجه‌های ناپایدار، خروج استعدادها و تولیدات کم‌کیفیت خواهد بود، اما اگر سیاست‌گذاری بر فهم ماهیت پویانمایی استوار باشد تربیت نیروی متخصص در اولویت قرار می‌گیرد، ساختارهای پایدار حمایت شکل می‌گیرد، صنعت پویانمایی تبدیل به محرک اقتصاد خلاق می‌شود، روایت ملی و فرهنگی تقویت می‌شود و تخیل اجتماعی جامعه توسعه می‌یابد. پویانمایی زبانی است که جهان امروز با آن حرف می‌زند؛ زبانی که واقعیت را فقط بازنمایی نمی‌کند، بلکه می‌سازد؛ زبانی که می‌تواند تخیل جمعی را رشد دهد، آینده را شکل دهد و هویت را بازنویسی کند. شناخت ماهیت پویانمایی نه یک ترجیح فرهنگی، بلکه ضرورت تاریخی است؛ ضرورتی برای آنکه آینده تصویری جامعه توسط خودش ساخته شود نه توسط دیگران.

برش

تصمیم‌گیری

درباره

پویانمایی

تصمیمی

درباره آینده

احساسی،

تربیتی و

اخلاقی

جامعه

است. اگر

سیاست‌گذاری

این قدرت را

بشناسد. از

پویانمایی

برای آموزش

شهروندی،

تقویت

فرهنگ

گفت‌وگو،

آموزش

زیست‌محیطی،

ارتقای سواد

عاطفی و

پرورش تخیل

اجتماعی بهره

خواهد گرفت

می‌کند؛ مخاطب با موجوداتی همدات‌پنداری می‌کند که در زندگی واقعی ممکن نیست. این توانایی برای بازنمایی تنوع، مهاجرت، عدالت، زیست‌محیط، تفاوت فرهنگی و تجربه‌های حاشیه‌ای اهمیت بی‌ظنیری دارد.

ت) پویانمایی می‌تواند قواعد تثبیت‌شده را بشکند؛ پویانمایی با ایجاد ناآشنایی، اغراق، طنز و گسست، ذهن را بیدار می‌کند و امکان نقد اجتماعی، پرسشگری و تفکر انتقادی را فراهم می‌سازد. این ویژگی برای سیاست‌گذاری فرهنگی ارزش استراتژیک دارد.

پویانمایی ستون سیاست حافظه

کودکان امروز جهان را بیشتر از طریق پویانمایی می‌شناسند تا از طریق کتاب. شخصیت‌های پویانمایی تبدیل به حافظه نسل‌ها می‌شوند؛ لحظه‌ها، دیالوگ‌ها و موقعیت‌های احساسی به زبان مشترک فرهنگ تبدیل می‌شوند. پویانمایی گذشته را با بازآفرینی می‌کند، روایت ملی می‌سازد، ارزش‌ها را منتقل می‌کند و تخیل آینده را شکل می‌دهد. جامعه‌ای که آینده‌اش را جدی می‌گیرد، باید پویانمایی‌اش را جدی بگیرد. جامعه‌ای که می‌خواهد هویت فرهنگی‌اش را منتقل کند، باید پر آموزش طراحی، روایتگری، تصویرگری، حرکت، رنگ، ریتم، تخیل و مهارت‌های فنی طولانی مدت متمرکز باشد.

ت) پویانمایی ظرفیتی بی‌ظنیر همدلی ایجاد می‌کند؛ مخاطب با موجوداتی همدات‌پنداری می‌کند که در زندگی واقعی ممکن نیست. این توانایی برای بازنمایی تنوع، مهاجرت، عدالت، زیست‌محیط، تفاوت فرهنگی و تجربه‌های حاشیه‌ای اهمیت بی‌ظنیری دارد.

پیدا می‌کند. اما آنچه فرهادی را از بسیاری از فیلمسازان اجتماعی متمایز می‌کند، برهیزش از قضاوت است. او هرگز از موضع دانای کل به شخصیت‌هایش نگاه نمی‌کند. در جهان او، هیچ کس کاملاً بی‌گناه یا کاملاً مقصر نیست. همین ویژگی باعث می‌شود مخاطب پس از پایان فیلم همچنان درگیر پرسش‌های اخلاقی باقی بماند. سینمای او پاسخ نمی‌دهد، بلکه سؤال خلق می‌کند؛ و شاید همین مهم‌ترین ویژگی هنر اصیل باشد.

تأثیر فرهادی بر سینمای ایران انکارناپذیر است. طی دو دهه اخیر، بسیاری از فیلمسازان جوان تحت تأثیر شیوه روایت او قرار گرفته‌اند؛ از ساختار معمایی روایت گرفته تا تمرکز بر طبقه متوسط و تعلیق‌های اخلاقی. او عملاً نوعی مکتب تازه در سینمای اجتماعی ایران ایجاد کرد؛ مکتبی که واقع‌گرایی را با پیچیدگی دراماتیک پیوند می‌زند. اگر سینمای کیارستمی جهان روستاها و سکوت‌های شاعرانه بود، سینمای فرهادی جهان آیات‌مان‌ها، دادگاه‌ها، خیابان‌های شلوغ و روابط فرسوده انسان مدرن است.

حالا فرهادی با «داستان‌های موازی» دوباره به جشنواره کن بازمی‌گردد؛ فیلمی که با حضور

• پیشخوان فرهنگی

سه روایت، سه تجربه از تازه‌های صحنه

صحنه‌های تهران این روزها از تنوع اجراها خالی نیست؛ از تئاتر اجتماعی و روایت‌های زنانه تا فانتزی مخصوص نوجوان. اگر دنبال انتخاب تازه برای شروع هفته هستید، سه اجرای تازه روی صحنه را پیشنهاد می‌کنیم.

«نامقصد»: مرز باریک بین رفتن و ماندن

نمایش «نامقصد» به نویسندگی و کارگردانی رضا بهکام از هفته آینده در سالن استاد انتظامی خانه هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود؛ اجرایی که با ایده‌ای درباره مرز لغزان مرگ ناگهانی و مرگ خودخواسته، جهان ذهنی خاصی را پیش روی تماشاگر قرار می‌دهد. در خلاصه داستان آمده: «گاهی مرز باریکی از بین مرگ تصادفی و مرگ خودخواسته رد می‌شود. آشناها و غریبه‌ها می‌کن آدم ضعیفی بود؛ ستاره‌های مرزی راه شیری تو صف‌اند تا خودخوشون رو بندازن تو کوهکشان بزرگ‌تر، اندرودما...»

این روایت کوتاه نشان می‌دهد که نمایش با زبانی شاعرانه اما تلخ، سراغ مسائلی انسانی و حساسی گرفته و از خلال آن تلاش کرده به جهان ذهنی شخصیت‌هایش نزدیک شود. در این اجرا ناهید عساکره، سحر بیرانوند و نازنین میهن نقش‌آفرینی می‌کنند و از صدای بایک قهرمانی نیز در بخش‌هایی از کار استفاده شده است. «نامقصد» به تهیه‌کنندگی عماد اخلاقی از یکشنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۵ تا جمعه ۱۲ خرداد ۱۴۰۵، هر روز جز شنبه‌ها، ساعت ۱۸:۳۰ روی صحنه می‌رود.

«زنان پنجشنبه»: رقابت‌های قدیمی و تاب‌آوری امروز

اگر به کارهای جمع‌وجبور، قصه‌محور و شخصیت‌محور علاقه دارید، «زنان پنجشنبه» می‌تواند انتخاب قابل قبولی باشد. نمایشی به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی رحمان خوب‌زاده که در تماشاخانه مهرگان اجرا می‌شود و یک گروه دوستان قدیمی را نمایش می‌دهد که سال‌هاست طبق قرار همیشگی پنجشنبه‌ها دور هم جمع می‌شوند. این دوره‌های هارپاشان فرصتی است تا از میان خاطره‌ها انرژی بگیرند و با دشواری‌های زندگی روزمره کنار بیایند. خوب‌زاده در کنار کیمیا اکبری و رویا ناصری روی صحنه ظاهر می‌شود. «زنان پنجشنبه» از ۱۳ اردیبهشت اجرای خود را آغاز کرده و به مدت یک ماه روی صحنه خواهد بود. فاطمه رحیمی مجری طرح کار است و حسن شاهوردی دستیار کارگردان.

این نمایش یک‌ساعته هر شب ساعت ۲۱ در سالن شماره یک مهرگان اجرا می‌شود.

«جومانجی»: فانتزی پرجمعیت برای نوجوان‌ها

برای مخاطبان کودک و نوجوان، نمایش فانتزی «جومانجی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی اشکان درویشی از پنجشنبه ۱۷ اردیبهشت در سالن شماره ۷ پردیس سینمایی کوروش روی صحنه رفته است. درویشی که پیش‌تر «لبوبوی شهر جادو» را برای همین گروه سنی اجرا کرده، این بار با ترکیبی بسیار بزرگ از بازیگران نوجوان کار را پیش برده است.

این نمایش چهارشنبه‌ها ساعت ۱۸ و پنجشنبه و جمعه‌ها ساعت ۱۶:۳۰ میزبان تماشاگران است. بازی شراره رخام و گیتی معینی در کنار جمع بزرگی از نوجوانان - ۳۳ نفر که برای اولین بار روی صحنه می‌روند و از طریق فراخوان رایگان بازیگری درویشی وارد این کار شده‌اند - در ترکیبی پُرچنوب و جوش و شلوغ خلق کرده است. از جمله بازیگران دیگری می‌توان به عباس بابایی، السا عبداللهی، بنتیا اشراقی، نیکان درویشی، هادی رسولی، بلدا زارع، مهسا نعیمی، اسما اکباتان، افسین عسگری، آتیسا حیدریان، ابوالفضل رشیدی، گیوا گلپاشی و پانیده محمدیان اشاره کرد. همچنین بخشی از نمایش با عنوان «فرشته‌های بهشتی» به مناسبت هفته هلال احمر، از جمعه ۱۸ اردیبهشت به مدت یک هفته، هر شب ساعت ۲۰ در برخی میادین اصلی تهران از جمله ولیعصر، انقلاب، ونگ، هفت حوض، تجریش، امام حسین و فاطمی اجرا می‌شود و به شهدای مدرسه «شجره طیبه» منیاب، پیرحسین کولیوند و امدادگران و داوطلبان هلال احمر تقدیم شده است.